

Αυτό το έγγραφο λογιστικής πολιτικής
βασίζεται στο ΔΛΠΔΤ 42 Κοινωνικά
Ωφελήματα (Τελική Ανακοίνωση) και
άλλα σχετικά ΔΛΠΔΤ όπως
υιοθετήθηκαν από το Γενικό
Λογιστήριο της Κυπριακής
Δημοκρατίας

Κοινωνικά Ωφελήματα

3η έκδοση

ΔΛΠΔΤ Ομάδα έργου
(από τη Χριστίνα Σταύρου)
Γενικό Λογιστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας

Ημερομηνία: 3 Μαΐου 2023

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

.....	0
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	1
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	3
1.1 Κοινωνικά Ωφελήματα.....	3
1.2 Στόχοι.....	3
1.3 Πεδίο Εφαρμογής.....	3
1.4 Ορισμοί.....	5
2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ.....	8
2.1 Γενική Προσέγγιση.....	8
2.1.1 Αναγνώριση.....	8
2.1.1.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ.....	8
2.1.1.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΞΟΔΟΥ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ.....	10
2.1.2 Επιμέτρηση.....	10
2.2.2.1 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ.....	10
2.1.2.1.1 Αρχική Επιμέτρηση της Υποχρέωσης.....	10
2.1.2.1.2 Μεταγενέστερη Επιμέτρηση.....	11
2.1.2.1.3 Προεξοφλητικό Επιτόκιο.....	12
2.1.2.2 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΕΞΟΔΟΥ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ.....	12
2.2 Ασφαλιστική Προσέγγιση.....	12
2.2.1 Συγκέντρωση.....	16
2.2.2 Αναγνώριση.....	17
2.2.3 Επιμέτρηση.....	19
2.2.3.1 ΓΕΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ.....	19
2.2.3.1.1 Επιμέτρηση κατά την Αρχική Αναγνώριση.....	19
2.2.3.1.1.1 ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ.....	20
2.2.3.1.1.2 ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΣΗΣ.....	21
2.2.3.1.1.3 ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΓΙΑ ΜΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ.....	22
2.2.3.1.1.4 ΠΕΡΙΩΡΙΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ.....	22
2.2.3.1.2 Μεταγενέστερη Επιμέτρηση.....	22

2.2.3.1.2.1	Περιθώριο Συμβατικής Εξυπηρέτησης.....	23
2.2.3.1.3	Επαχθή Σχέδια Κοινωνικών Ωφελημάτων	24
2.2.3.2	ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ	26
2.2.3.3	ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ	28
2.2.3.4	ΠΑΥΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ	29
2.2.4	Χρήση των Προνοιών της Ασφαλιστικής Προσέγγισης στις Οικονομικές Καταστάσεις	Error! Bookmark not defined.
3.	ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	31
3.1	Γενική Προσέγγιση	31
3.2	Ασφαλιστική Προσέγγιση	32
4.	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ.....	33
5.	ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ	33
6.	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ	34
6.1	Αναλογιστικές Παραδοχές	34

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ

Η παροχή σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων, όπως το επίδομα ανεργίας ή το επίδομα αναπηρίας στους πολίτες, είναι ένας από τους πρωταρχικούς στόχους πολλών κυβερνήσεων και συχνά αντιπροσωπεύει σημαντικό ποσοστό των δαπανών τους. Μπορούν να αναγνωριστούν και να τύχουν λογιστικό χειρισμό χρησιμοποιώντας δύο κύριες προσεγγίσεις: Γενική Προσέγγιση και Ασφαλιστική Προσέγγιση.

1.2 ΣΤΟΧΟΙ

Ο στόχος αυτής της λογιστικής πολιτικής είναι να προτείνει το λογιστικό χειρισμό και τις γνωστοποιήσεις για σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων ώστε να βελτιωθεί η συνάφεια, η πιστή παρουσίαση και η συγκρισιμότητα των πληροφοριών που παρέχει η οντότητα δημόσιου τομέα στις οικονομικές της καταστάσεις για τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων. Οι παρεχόμενες πληροφορίες θα πρέπει να βοηθούν τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων να εκτιμήσουν τη φύση των σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων που παρέχονται από μια οντότητα δημόσιου τομέα, τα βασικά χαρακτηριστικά της λειτουργίας αυτών των σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων και το αντίκτυπο των παρεχόμενων σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων, στις οικονομικές καταστάσεις της οντότητας δημόσιου τομέα. Ο στόχος αυτής της πολιτικής είναι να παρέχει τεχνική, λογιστική καθοδήγηση για την ετοιμασία των οικονομικών καταστάσεων, έτσι ώστε οι οικονομικές καταστάσεις να δίνουν μια αληθινή και δίκαιη εικόνα της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της οικονομικής θέσης της Κυβέρνησης.

1.3 ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική εφαρμόζεται σε όλα τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων στις οικονομικές καταστάσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας και των ενοποιημένων οντοτήτων της, όπως αυτά ορίζονται στη σχετική λογιστική πολιτική, εκτός από:

- ιδιωτικές διευθετήσεις (π.χ. φοιτητικά δάνεια με ειδικούς όρους) τα οποία είναι χρηματοοικονομικά μέσα, εγγυήσεις που εκδίδονται σε άλλες οντότητες, όπως εγγυήσεις σε ταμεία κοινωνικής ασφάλισης και κάθε άλλο είδος χρηματοοικονομικών μέσων που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τη σχετική λογιστική πολιτική (βλέπε Λογιστική Πολιτική για Χρηματοοικονομικά Μέσα),
- σχέδια κοινωνικών ασφαλίσεων που σχετίζονται με την εργοδότηση, όπως συντάξεις που σχετίζονται με την εργοδότηση και ιατροφαρμακευτικές παροχές, οι οποίες παρέχονται από οντότητες δημόσιου τομέα (ως εργοδότης) και λειτουργούν εντός της σχέσης εργοδότη-εργοδοτούμενου και τυγχάνουν λογιστικό χειρισμό στη

σχετική λογιστική πολιτική (βλέπε Λογιστική Πολιτική για Ωφελήματα Προσωπικού) και

ασφαλιστικά συμβόλαια τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής σχετικού εθνικού ή διεθνή λογιστικού πρότυπου το οποίο χειρίζονται λογιστικά τα ασφαλιστικά συμβόλαια.

Ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί στις ακόλουθες πρόσθετες εξαιρέσεις:

- οποιοδήποτε ωφέλημα παρέχεται για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε είδους κοινωνικού κινδύνου, για παράδειγμα βία στην οικογένεια, άλλου από αυτόν που παρέχεται για το μετριασμό των αρνητικών επιπτώσεων της ευημερίας ενός ατόμου / νοικοκυριού,
- συλλογικές υπηρεσίες, όπως άμυνα και δημόσια τάξη. Οι συλλογικές υπηρεσίες έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - παρέχονται ταυτόχρονα σε όλα τα μέλη της κοινότητας,
 - η χρήση τους είναι παθητική εφόσον δε χρειάζεται η συγκατάθεση των δικαιούχων και
 - η παροχή συλλογικής υπηρεσίας σε ένα άτομο δε μειώνει τη διαθέσιμη ποσότητα για άλλα άτομα,
- ατομικές υπηρεσίες, όπως υγεία και εκπαίδευση, ή αποζημιώσεις (ανάκτηση εξόδων) και κουπόνια. Οι ατομικές υπηρεσίες έχουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
 - παρέχονται σε άτομα ή νοικοκυριά σε κάθε μέλος της κοινωνίας στην ολότητά της,
 - η χρήση τους είναι παθητική εφόσον δε χρειάζεται η συγκατάθεση των δικαιούχων,
 - η παροχή ατομικής υπηρεσίας σε ένα άτομο μπορεί να μειώνει τη διαθέσιμη ποσότητα για άλλα άτομα ή μπορεί να καθυστερήσει την παροχή αυτών των υπηρεσιών από κάποια άτομα και
- αγαθά και υπηρεσίες που παρέχονται για κάλυψη έκτακτου περιστατικού. Η κάλυψη έκτακτου περιστατικού μπορεί να παρέχεται για αντιμετώπιση συγκεκριμένων έκτακτων περιστατικών όπως για παράδειγμα φυσικές καταστροφές (π.χ. μετά από πλημμύρα ή σεισμό), ή μετατόπιση ενός ατόμου / νοικοκυριού ως αποτέλεσμα πολέμου, πολιτικής αναταραχής ή οικονομικής κρίσης. Τα αγαθά ή υπηρεσίες τα οποία παρέχονται για κάλυψη έκτακτου περιστατικού δεν αντιμετωπίζουν τις ανάγκες της κοινωνίας στην ολότητά της.

1.4 ΟΡΙΣΜΟΙ

Δικαιούχος είναι ένα συμβαλλόμενο μέρος (άτομο ή / και νοικοκυριό) που έχει δικαίωμα αποζημίωσης βάσει ενός σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων σε περίπτωση κοινωνικού κινδύνου.

Περιθώριο συμβατικής υπηρεσίας - Ένα στοιχείο της λογιστικής αξίας του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων που αντιπροσωπεύει το μη δεδουλευμένο κέρδος που η οντότητα θα αναγνωρίσει καθώς παρέχει υπηρεσίες στο πλαίσιο του σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων.

Περίοδος κάλυψης είναι η περίοδος κατά την οποία η οντότητα παρέχει κάλυψη έναντι κοινωνικού κινδύνου. Αυτή η περίοδος περιλαμβάνει την κάλυψη που σχετίζεται με όλες τις εισφορές εντός των ορίων του σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων.

Χρηματοοικονομικός κίνδυνος - Ο κίνδυνος πιθανής μελλοντικής αλλαγής σε ένα ή περισσότερα καθορισμένα επιτόκια, τιμή χρηματοοικονομικού μέσου, τιμή εμπορεύματος, συναλλαγματική ισοτιμία, δείκτη τιμών ή επιτοκίων, πιστοληπτικής αξιολόγηση ή πιστωτικού δείκτη ή άλλης μεταβλητής, που παρέχεται στην περίπτωση μη - χρηματοοικονομικής μεταβλητής ότι η μεταβλητή δεν είναι συγκεκριμένη για το συμβαλλόμενο μέρος στη σύμβαση.

Ταμειακές ροές εκπλήρωσης είναι το αποτέλεσμα της ρητής, αμερόληπτης και σταθμισμένης κατά πιθανότητα εκτίμησης (δηλ. αναμενόμενης αξίας) της παρούσας αξίας των μελλοντικών ταμειακών εκροών μείον την παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών εισροών που θα προκύψουν καθώς η οντότητα πληροί το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων, συμπεριλαμβανομένης μιας προσαρμογής κινδύνου για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο.

Ασφαλιστικά συμβόλαια είναι τα συμβόλαια κάτω από τα οποία η οντότητα αποδέχεται σημαντικό ασφαλιστικό κίνδυνο από άλλο μέρος (τον ασφαλισμένο) με την αποδοχή να αποζημιώσει τον ασφαλισμένο αν ένα καθορισμένο αβέβαιο μελλοντικό γεγονός (το ασφαλιστικό γεγονός) επηρεάζει αρνητικά τον ασφαλισμένο.

Νομική δέσμευση είναι μια δέσμευση που προέρχεται από:

- (α) Ένα συμβόλαιο (μέσω άμεσων ή έμμεσων όρων του),
- (β) Νομοθεσία ή
- (γ) Άλλη εφαρμογή του νόμου.

Υποχρέωση είναι η παρούσα δέσμευση της οντότητας για εκροή πόρων που προκύπτει από ένα παρελθοντικό γεγονός.

Υποχρέωση για εκκρεμείς αποζημιώσεις – Η δέσμευση μιας οντότητας να διερευνήσει και να καταβάλει έγκυρες αποζημιώσεις για κοινωνικούς κινδύνους που έχουν ήδη συμβεί, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικών κινδύνων που έχουν συμβεί αλλά δεν έχουν αναφερθεί, και άλλα έξοδα που σχετίζονται με την παροχή του κοινωνικού ωφελήματος.

Υποχρέωση για την υπολειπόμενη κάλυψη – Η δέσμευση μιας οντότητας να διερευνήσει και να καταβάλει έγκυρες αποζημιώσεις βάσει ενός υφιστάμενου σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων ή / και ομάδας σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων για τους κοινωνικούς κινδύνους που δεν έχουν ακόμη προκύψει (δηλ. η υποχρέωση που σχετίζεται με το ποσοστό της υπολειπόμενης κάλυψης που δεν έχει λήξει).

Τρέχουσα δέσμευση είναι μια νομικά δεσμευτική υποχρέωση (νομική υποχρέωση) ή μη νομικά δεσμευτική υποχρέωση, για την οποία η οντότητα έχει μικρή ή καθόλου ρεαλιστική εναλλακτική λύση να αποφύγει. Οι υποχρεώσεις δεν είναι παρούσες υποχρεώσεις εκτός εάν είναι δεσμευτικές και υπάρχει μικρή ή καθόλου ρεαλιστική εναλλακτική λύση για την αποφυγή εκροής πόρων.

Προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο - Η αποζημίωση που απαιτεί μια οντότητα για να φέρει την αβεβαιότητα σχετικά με το ποσό και το χρόνο των ταμειακών ροών που προκύπτουν από μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο καθώς η οντότητα πληροί τις υπηρεσίες που απαιτούνται από το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων ή / και ομάδα σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων.

Κοινωνικά ωφελήματα είναι μεταφορές σε χρηματικό ποσό που παραχωρούνται :

- (α) σε συγκεκριμένα άτομα ή / και νοικοκυριά που ικανοποιούν επιλέξιμα κριτήρια,
- (β) ελαχιστοποιούν τις συνέπειες του κοινωνικού κινδύνου και
- (γ) αντιμετωπίζουν τις ανάγκες της κοινωνίας στην ολότητά της.

Ταμειακές ροές απόκτησης κοινωνικών ωφελημάτων είναι εκείνες οι ταμειακές ροές που προκύπτουν από το κόστος έναρξης ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων που μπορούν να αποδοθούν άμεσα στο σχέδιο. Τέτοιες ταμειακές ροές περιλαμβάνουν ταμειακές ροές που δεν κατανέμονται άμεσα σε δικαιούχους ή ομάδες δικαιούχων στο πλαίσιο του σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων.

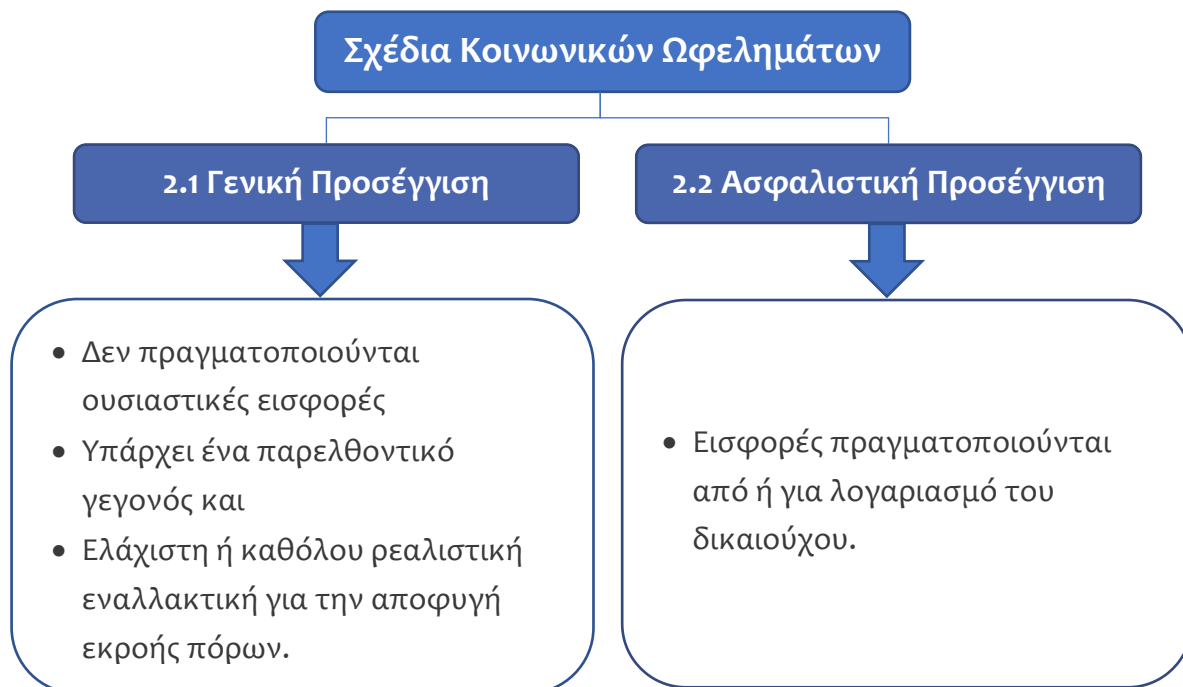
Κοινωνικοί κίνδυνοι είναι γεγονότα ή περιστάσεις που:

- (α) Σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά των ατόμων ή / και νοικοκυριών - για παράδειγμα, ηλικία, υγεία, φτώχεια και κατάσταση απασχόλησης και
- (β) Μπορούν να επηρεάσουν με δυσμενή τρόπο την ευημερία των ατόμων ή / και νοικοκυριών, είτε επιβάλλοντας πρόσθετες απαιτήσεις στους πόρους τους είτε μειώνοντας τα έσοδά τους.

Οποιοσδήποτε άλλος όρος ορίζεται σε άλλες λογιστικές πολιτικές που έχουν εγκριθεί από την κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας, χρησιμοποιείται με την ίδια έννοια που παρουσιάζεται σε αυτές τις λογιστικές πολιτικές.

2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ

Υπάρχουν δύο γενικές προσεγγίσεις για την αναγνώριση των σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων:

2.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Η γενική προσέγγιση καλύπτει όλα τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων για τα οποία δεν πραγματοποιούνται ουσιαστικές εισφορές από τον δικαιούχο.

2.1.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

2.1.1.1 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

Ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος αναγνωρίζεται ως υποχρέωση εάν ικανοποιούνται τα ακόλουθα κριτήρια:

- (α) υπάρχει τρέχουσα δέσμευση για εκροή πόρων η οποία προκύπτει από παρελθοντικό γεγονός και
- (β) η τρέχουσα δέσμευση μπορεί να επιμετρηθεί με τρόπο που επιτυγχάνει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά και λαμβάνει υπόψη τους περιορισμούς στις πληροφορίες σε γενικής χρήσης οικονομικές εκθέσεις.

Μια εκροή πόρων υπάρχει όταν:

- Μια υποχρέωση περιλαμβάνει την εκροή πόρων από την οντότητα δημόσιου τομέα για να διακανονιστεί.
- Μπορεί να υπάρχει αβεβαιότητα που σχετίζεται με την επιμέτρηση της υποχρέωσης, σε αυτήν την περίπτωση, μπορεί να χρησιμοποιηθεί η χρήση

εκτιμήσεων. Η αβεβαιότητα σχετικά με την εκροή πόρων δεν εμποδίζει την αναγνώριση της υποχρέωσης, εκτός εάν το επίπεδο αβεβαιότητας είναι τόσο σημαντικό σε βαθμό που τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της συνάφειας και της πιστής παρουσίασης δεν μπορούν να ικανοποιηθούν. Όταν το επίπεδο αβεβαιότητας δεν εμποδίζει την αναγνώριση της υποχρέωσης, λαμβάνεται υπόψη κατά την επιμέτρηση της υποχρέωσης.

Παρελθοντικό Γεγονός:

- Το παρελθοντικό γεγονός που δημιουργεί υποχρέωση για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων είναι η εκπλήρωση από κάθε δικαιούχο όλων των επιλέξιμων κριτηρίων για να λάβει την πληρωμή ωφελήματος κατά, ή πριν, την ημερομηνία αναφοράς, ακόμη και αν η επίσημη επικύρωση των επιλέξιμων κριτηρίων προκύπτει λιγότερο συχνά. Η εκπλήρωση των επιλέξιμων κριτηρίων για κάθε πληρωμή κοινωνικού ωφελήματος είναι ένα ξεχωριστό παρελθοντικό γεγονός.
- Όταν ένας δικαιούχος δεν έχει εκπληρώσει προηγουμένως τα επιλέξιμα κριτήρια, ή έχει σημειωθεί διακοπή στην ικανοποίηση των επιλέξιμων κριτηρίων, μια υποχρέωση αναγνωρίζεται στο σημείο που τα επιλέξιμα κριτήρια για την επόμενη πληρωμή ικανοποιούνται για πρώτη φορά ή όταν όλα τα επιλέξιμα κριτήρια ικανοποιούνται ξανά. Μια οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει μια υποχρέωση όταν οι δικαιούχοι ικανοποιήσουν τα επιλέξιμα κριτήρια κατά, ή πριν, την ημερομηνία αναφοράς. Όταν ο δικαιούχος ικανοποιεί τα επιλέξιμα κριτήρια για την πληρωμή ενός κοινωνικού ωφελήματος πριν το σημείο κατά το οποίο η πληρωμή του επόμενου ωφελήματος θα πραγματοποιηθεί, αλλά μετά την ημερομηνία αναφοράς, δεν αναγνωρίζεται υποχρέωση, καθώς δεν υπάρχει τρέχουσα δέσμευση κατά την ημερομηνία αναφοράς.
- Όταν ένας δικαιούχος ικανοποίησε προηγουμένως τα επιλέξιμα κριτήρια και δεν υπήρξε καμία διακοπή στην εκπλήρωση αυτών των κριτηρίων, μια υποχρέωση για κοινωνικά ωφελήματα αναγνωρίζεται κάθε φορά που πληρούνται τα κριτήρια.
- «Να είναι στη ζωή» θα μπορούσε να είναι ένα ξεχωριστό επιλέξιμο κριτήριο, αλλά αυτό εξαρτάται από τα χαρακτηριστικά κάθε ξεχωριστού σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος. Για κάποια σχέδια, δε χρειάζεται ξεχωριστή μελέτη του «να είναι στη ζωή» καθότι αντιμετωπίζεται έμμεσα από άλλο επιλέξιμο κριτήριο. Η οντότητα χρειάζεται να μελετήσει πως το «να είναι στη ζωή» επηρεάζει την αναγνώριση κάθε ξεχωριστού σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος, λαμβάνοντας υπόψη όλους τους σχετικούς παράγοντες.

2.1.1.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΕΞΟΔΟΥ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

Ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων αναγνωρίζεται ως έξοδο στο ίδιο σημείο που αναγνωρίζεται μια υποχρέωση. Μια οντότητα δημόσιου τομέα δε θα αναγνωρίσει έξοδο για ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος όταν η πληρωμή του κοινωνικού ωφελήματος θα γίνει πριν από την ικανοποίηση όλων των επιλέξιμων κριτηρίων για την εκπλήρωση της επόμενης πληρωμής. Αντίθετα, η οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει μια πληρωμή εκ των προτέρων ως περιουσιακό στοιχείο στην κατάσταση οικονομικής θέσης, εκτός εάν το ποσό είναι μη ανακτήσιμο, οπότε θα το αναγνωρίσει ως έξοδο.

2.1.2 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

2.2.2.1 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

2.1.2.1.1 ΑΡΧΙΚΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ

1. Η οντότητα δημόσιου τομέα επιμετρά την υποχρέωση για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων στην καλύτερη εκτίμηση του κόστους (δηλ. πληρωμές κοινωνικών ωφελημάτων) που θα επιβαρυνθεί η οντότητα με την εκπλήρωση των παρόντων υποχρεώσεων που αντιπροσωπεύει η υποχρέωση. Ικανοποίηση των επιλέξιμων κριτηρίων για κάθε πληρωμή κοινωνικού ωφελήματος είναι ένα ξεχωριστό παρελθοντικό γεγονός, και η υποχρέωση για κάθε πληρωμή επιμετράται ξεχωριστά. Το μέγιστο ποσό που θα αναγνωριστεί ως υποχρέωση είναι το κόστος που θα επιβαρυνθεί η οντότητα με την επόμενη πληρωμή κοινωνικού ωφελήματος. Αυτό θα συμβεί γιατί οι πληρωμές των κοινωνικών ωφελημάτων πέραν αυτού του σημείου αποτελούν μελλοντικά γεγονότα για τα οποία δεν υπάρχει τρέχουσα δέσμευση.
2. Η καλύτερη εκτίμηση του κόστους της οντότητας δημόσιου τομέα (δηλ. πληρωμές κοινωνικών ωφελημάτων) την οποία η οντότητα θα επιβαρυνθεί, λαμβάνει υπόψη την πιθανή επίδραση των μεταγενέστερων γεγονότων των υπό αναφορά πληρωμών των κοινωνικών ωφελημάτων.
3. Κατά την επιμέτρηση της υποχρέωσης, η οντότητα δημόσιου τομέα λαμβάνει υπόψη την πιθανότητα οι δικαιούχοι να παύσουν να είναι επιλέξιμοι για τα κοινωνικά ωφελήματα πριν από το επόμενο σημείο στο οποίο τα επιλέξιμα κριτήρια για την επόμενη πληρωμή απαιτείται (άμεσα ή έμμεσα) να ικανοποιηθούν. Παραδείγματα όπου ο δικαιούχος παύει να είναι επιλέξιμος για τα κοινωνικά ωφελήματα περιλαμβάνουν:
 - (α) Θάνατος του δικαιούχου (όταν δεν πληρώνονται ωφελήματα επιβίωσης),
 - (β) Έναρξη απασχόλησης (στην περίπτωση ανεργιακού επιδόματος) και

(γ) Υπέρβαση της μέγιστης περιόδου για την οποία παρέχεται ένα κοινωνικό ωφέλημα (όταν παρέχεται το ανεργιακό επίδομα παρέχεται για περιορισμένη περίοδο).

Ο βαθμός κατά τον οποίο αυτά τα γεγονότα επηρεάζουν την επιμέτρηση της υποχρέωσης θα εξαρτηθεί από τους όρους του σχεδίου.

4. Επειδή μια υποχρέωση δεν μπορεί να επεκταθεί πέραν από το σημείο στο οποίο τα επιλέξιμα κριτήρια για την επόμενη πληρωμή στη συνέχεια θα ικανοποιηθούν, οι υποχρεώσεις σε σχέση με τα κοινωνικά ωφέληματα συνήθως θα είναι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις. Κατά συνέπεια, πριν από την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων για δημοσίευση, μια οντότητα μπορεί να λάβει πληροφορίες σχετικά με την επιλεξιμότητα δικαιούχων να λαμβάνουν κοινωνικά ωφέληματα. Η Λογιστική Πολιτική για γεγονότα μετά την ημερομηνία αναφοράς, παρέχει οδηγίες σχετικά με τη χρήση αυτών των πληροφοριών.
5. Επειδή η υποχρέωση για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων συνήθως θα είναι μια βραχυπρόθεσμη υποχρέωση, η διαχρονική αξία του χρήματος δε θα είναι σημαντική. Εντούτοις όταν, η υποχρέωση σε σχέση με ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος δεν αναμένεται να διακανονιστεί πριν τους δώδεκα μήνες μετά από το τέλος της περιόδου αναφοράς κατά την οποία αναγνωρίζεται η υποχρέωση, η υποχρέωση προεξοφλείται χρησιμοποιώντας το προεξοφλητικό επιτόκιο που ορίζεται στην παράγραφο 2.1.2.1.3.

2.1.2.1.2 ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

Η υποχρέωση για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων θα μειώνεται καθώς γίνονται οι πληρωμές των κοινωνικών ωφελημάτων. Οποιαδήποτε διαφορά μεταξύ του κόστους για την πληρωμή των κοινωνικών ωφελημάτων και της λογιστικής αξίας της υποχρέωσης σε σχέση με το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων αναγνωρίζεται στο πλεόνασμα ή έλλειμμα την περίοδο κατά την οποία η υποχρέωση διακανονίζεται.

Όταν η υποχρέωση προεξοφλείται σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.1.1 (4), η υποχρέωση αυξάνεται και τα έξοδα τόκων αναγνωρίζονται σε κάθε περίοδο αναφοράς έως ότου διακανονιστεί η υποχρέωση, ώστε να αντικατοπτρίζεται η αναστροφή της προεξόφλησης.

Όταν η υποχρέωση δεν διακανονίστηκε ακόμη, η υποχρέωση θα επανεξετάζεται σε κάθε ημερομηνία αναφοράς και θα προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει την τρέχουσα καλύτερη εκτίμηση του κόστους (δηλ. πληρωμές κοινωνικών ωφελημάτων) την οποία η οντότητα δημόσιου τομέα θα επιβαρυνθεί για την εκπλήρωση της τρέχουσας δέσμευσης της υποχρέωσης.

2.1.2.1.3 ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟ ΕΠΙΤΟΚΙΟ

Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση της υποχρέωσης σε ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων θα αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος. Το νόμισμα και η διάρκεια του χρηματοοικονομικού μέσου που επιλέγεται για να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος πρέπει να είναι συνεπές με το νόμισμα και την εκτιμώμενη διάρκεια της υποχρέωσης του κοινωνικού ωφελήματος. Η Κυβέρνηση θα χρησιμοποιεί το προεξοφλητικό επιτόκιο που αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος όπως επεξηγείται στην παράγραφο 3.2.2.3(3) της Λογιστικής Πολιτικής Ωφελήματα Προσωπικού.

2.1.2.2 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΕΝΟΣ ΕΞΟΔΟΥ ΓΙΑ ΣΧΕΔΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

Μια οντότητα δημόσιου τομέα αρχικά επιμετρά το κόστος για ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος σε ποσό ισοδύναμο με το ποσό της υποχρέωσης που επιμετράται σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.2.1.1 (1). Όταν η οντότητα δημόσιου τομέα διενεργεί πληρωμή κοινωνικού ωφελήματος πριν από την ικανοποίηση όλων των επιλέξιμων κριτηρίων για τη διενέργεια της επόμενης πληρωμής, θα επιμετρά την πληρωμή εκ των προτέρων ή θα αναγνωρίζει έξοδο, σύμφωνα με την παράγραφο 2.1.1.2, στο ποσό των μετρητών που μεταφέρθηκαν.

2.2 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

1. Η ασφαλιστική προσέγγιση καλύπτει ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος όπου:
 - (α) Το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προορίζεται να χρηματοδοτηθεί πλήρως από εισφορές, από ή για λογαριασμό του δικαιούχου, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 αυτής της ενότητας και
 - (β) Υπάρχουν ενδείξεις ότι η οντότητα δημόσιου τομέα διαχειρίζεται το σχέδιο με τον ίδιο τρόπο όπως ένας εκδότης ασφαλιστικών συμβολαίων, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 αυτής της ενότητας, συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της χρηματοοικονομικής επίδοσης και της χρηματοοικονομικής θέσης του σχεδίου σε τακτική βάση.
2. Ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προορίζεται να χρηματοδοτηθεί πλήρως από εισφορές όταν:
 - (α) Η νομοθεσία ή άλλη ρύθμιση που διέπει το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προβλέπει ότι το πρόγραμμα θα χρηματοδοτείται από εισφορές ή τέλη που καταβάλλονται από ή για λογαριασμό είτε των πιθανών δικαιούχων είτε εκείνων των οποίων οι δραστηριότητες δημιουργούν ή επιδεινώνουν τους κινδύνους οι οποίοι μετριάζονται από το κοινωνικό ωφέλημα, μαζί με τις αποδόσεις των επενδύσεων που προκύπτουν από τις εισφορές ή τα τέλη και
 - (β) Ένας ή περισσότεροι από τους ακόλουθους δείκτες (μεμονωμένα ή σε συνδυασμό) ικανοποιούνται:

- (i) Τα ποσοστά συνεισφοράς ή τα ποσοστά τελών επανεξετάζονται (και, κατά περίπτωση, προσαρμόζονται σύμφωνα με την πολιτική χρηματοδότησης του σχεδίου), είτε σε τακτική βάση είτε όταν πληρούνται συγκεκριμένα κριτήρια, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα έσοδα από εισφορές και τέλη θα είναι επαρκή να χρηματοδοτήσουν πλήρως το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος ή/και
- (ii) Τα επίπεδα κοινωνικών ωφελημάτων επανεξετάζονται (και, κατά περίπτωση, προσαρμόζονται σύμφωνα με την πολιτική χρηματοδότησης του σχεδίου), είτε σε τακτική βάση είτε όταν πληρούνται συγκεκριμένα κριτήρια, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα επίπεδα των παρεχόμενων κοινωνικών ωφελημάτων δε θα υπερβαίνουν το επίπεδο χρηματοδότησης που διατίθεται από εισφορές ή τέλη.

Στις παραγράφους (i) και (ii) πιο πάνω, οι αναθεωρήσεις πραγματοποιούνται σε τακτική βάση όταν πραγματοποιούνται σε συχνότητα κατάλληλη για το συγκεκριμένο σχέδιο. Ενώ οι ετήσιες αξιολογήσεις είναι συχνές, λιγότερο συχνές - ή πιο συχνές - οι αξιολογήσεις θα είναι κατάλληλες για ορισμένα σχέδια.

3. Σε κάποιες περιπτώσεις, μπορεί να ζητηθεί από την οντότητα δημόσιου τομέα να συνεισφέρει σε ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος εκ μέρους ατόμων ή/και νοικοκυριών οι οποίοι αδυνατούν να το κάνουν. Αυτές οι εισφορές μπορεί να γίνουν από την οντότητα δημόσιου τομέα η οποία διαχειρίζεται το σχέδιο ή από άλλη οντότητα. Για παράδειγμα, μπορεί να απαιτηθεί από μια οντότητα δημόσιου τομέα να συνεισφέρει σε ένα σχέδιο αφυπηρέτησης για τους άνεργους. Όταν οι εισφορές σχετίζονται με συγκεκριμένα άτομα ή/και νοικοκυριά (όπου σε κάποιες περιπτώσεις θα απαιτείται οι συνεισφορές να πιστωθούν έναντι λογαριασμού συνεισφορών ενός ατόμου), οι εισφορές που θα γίνουν από την οντότητα δημόσιου τομέα θα θεωρηθούν ως εισφορές για σκοπούς καθορισμού κατά πόσο ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προορίζεται να χρηματοδοτηθεί πλήρως από εισφορές σύμφωνα με την παράγραφο 1 (α) αυτής της ενότητας. Όταν η οντότητα δημόσιου τομέα συνεισφέρει για να καλύψει έλλειμμα ενός σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος, οι συνεισφορές δε σχετίζονται με συγκεκριμένα άτομα ή/και νοικοκυριά και δε θεωρούνται ως εισφορές για σκοπούς καθορισμού κατά πόσο ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προορίζεται να χρηματοδοτηθεί πλήρως από εισφορές σύμφωνα με την παράγραφο 1 (α) αυτής της ενότητας.
4. Για να αξιολογηθεί κατά πόσο ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος προορίζεται να χρηματοδοτηθεί πλήρως από εισφορές, η οντότητα δημόσιου τομέα λαμβάνει υπόψη την ουσία έναντι νομικής μορφής. Για παράδειγμα, όταν το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος είναι σε έλλειμμα για μια περίοδο αλλά το σχέδιο έχει μια ικανότητα να προσαρμόζει τις μελλοντικές τιμές εισφορών ή/και πληρωτέων ωφελημάτων κατά

τέτοιο τρόπο που το έλλειμμα αντιμετωπίζεται, το σχέδιο μπορεί ακόμη να ικανοποιεί τα κριτήρια για λογιστικό χειρισμό βάσει της ασφαλιστικής προσέγγισης.

5. Η αναφορά στην παράγραφο 2 (α) αυτής της ενότητας «σε εκείνους των οποίων οι δραστηριότητες δημιουργούν ή επιδεινώνουν τους κοινωνικούς κινδύνους οι οποίοι μετριάζονται από το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος» προορίζεται να καλύψει εκείνα τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων όπως τα σχέδια ασφάλισης ατυχημάτων που:
 - (α) Χρηματοδοτούνται από τέλη, για παράδειγμα, οδηγοί ή εργοδότες σε συγκεκριμένες βιομηχανίες και
 - (β) Παρέχουν κάλυψη έναντι κοινωνικών κινδύνων για τον ευρύτερο πληθυσμό.
6. Μια οντότητα διαχειρίζεται ένα σχέδιο με τον ίδιο τρόπο όπως ο ασφαλιστής θα διαχειριζόταν ένα χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών συμβολαίων όταν το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων έχει, με εξαίρεση τη νομοθετική παρά τη συμβατική προέλευση, τα χαρακτηριστικά ενός ασφαλιστικού συμβολαίου όπως επεξηγείται στην παράγραφο 1.3. Το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος θα απονέμει τα δικαιώματα και υποχρεώσεις στα μέρη κατά τον ίδιο τρόπο όπως ένα ασφαλιστικό συμβόλαιο.
7. Για να προσδιοριστεί εάν μια οντότητα διαχειρίζεται ένα σχέδιο κατά τον ίδιο τρόπο όπως ο ασφαλιστής θα διαχειριζόταν ένα χαρτοφυλάκιο ασφαλιστικών συμβολαίων, η οντότητα λαμβάνει υπόψη τους ακόλουθους δείκτες:
 - (α) Είναι δεσμευμένη η οντότητα από το σχέδιο κατά τον ίδιο τρόπο με τον ασφαλιστή που δεσμεύεται από ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο, για παράδειγμα, μπορεί να υπάρχουν ενδείξεις ότι η οντότητα θεωρεί ότι μπορεί να τροποποιήσει τους όρους του σχεδίου για τους υπάρχοντες συμμετέχοντες με τρόπο που ο ασφαλιστής δεν μπορούσε (όπως όταν η οντότητα μπορεί να κάνει αναδρομικές αλλαγές στο σχέδιο). Σε τέτοιες περιπτώσεις, η οντότητα δε θα δεσμεύεται κατά τον ίδιο τρόπο με έναν ασφαλιστή και το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων δε θα έχει τα χαρακτηριστικά όπως ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Μια οντότητα δημόσιου τομέα θα δεσμεύεται από το σχέδιο κατά τον ίδιο τρόπο όπως έναν ασφαλιστή όπου η ικανότητά της να τροποποιεί το σχέδιο για τους υπάρχοντες συμμετέχοντες περιορίζεται σε:
 - (i) Περιπτώσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία που θεσπίζει το σχέδιο (ισοδύναμο με συμβατικό όρο που επιτρέπει αλλαγές σε συγκεκριμένες περιπτώσεις), ή
 - (ii) Όταν μια κυβέρνηση καθορίζει νέες τιμές εισφοράς ή τελών (όταν η αντιστάθμιση μεταξύ των εισφορών και των πιθανών ωφελημάτων αποτελεί μέρος της διαδικασίας καθορισμού κατάλληλης τιμής).
 - (β) Τα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων διατηρούνται σε ξεχωριστό ταμείο ή διατίθενται διαφορετικά και περιορίζονται

στη χρήση τους για την παροχή κοινωνικών ωφελημάτων στους συμμετέχοντες, εάν μια οντότητα δημόσιου τομέα δεν προσδιορίσει ξεχωριστά ποσά που σχετίζονται με κοινωνικά ωφελήματα, αυτό θα αποδείξει ότι η οντότητα θεωρεί τις εισφορές ως μορφή φορολογίας. Το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων δε θα έχει τα χαρακτηριστικά όπως ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Θα υπάρξουν επίσης πρακτικές δυσκολίες στην εφαρμογή των απαιτήσεων επιμέτρησης του σχετικού διεθνούς ή εθνικού λογιστικού προτύπου που ασχολείται με ασφαλιστικά συμβόλαια, εάν τα περιουσιακά στοιχεία που σχετίζονται με ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων δεν προσδιορίζονται ξεχωριστά.

- (γ) Μήπως η νομοθεσία που καθορίζει το κοινωνικό ωφέλημα δίνει επιβλητικά δικαιώματα στους συμμετέχοντες σε περίπτωση που προκύψει κοινωνικός κίνδυνος, τα ασφαλιστικά συμβόλαια δίνουν τέτοια δικαιώματα στους ασφαλισμένους. Εάν το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων δεν περιλαμβάνει επίσης τέτοια δικαιώματα, τότε τυχόν κοινωνικά ωφελήματα που παρέχονται από την οντότητα θα έχουν διακριτική ευχέρεια, εννοώντας ότι το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων δε θα έχει τα χαρακτηριστικά όπως ένα ασφαλιστικό συμβόλαιο. Για να είναι επιβλητικά τα δικαιώματα, ένας συμμετέχων θα πρέπει να έχει το δικαίωμα να προσφύγει - σε δικαστήριο, μέσω διαδικασίας διαιτησίας ή επίλυσης διαφορών ή παρόμοιου μηχανισμού - αποφάσεις της οντότητας. Οι αποφάσεις για τις οποίες μπορεί να προσφύγει περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται, σε αυτές που σχετίζονται με το εάν ένα γεγονός καλύπτεται από ένα σχέδιο, το επίπεδο πληρωμής των κοινωνικών ωφελημάτων που καταβάλλονται από ένα σχέδιο και τη διάρκεια πληρωμής των κοινωνικών ωφελημάτων που καταβάλλονται από ένα σχέδιο.
- (δ) Μια οντότητα δημόσιου τομέα αξιολογεί τη χρηματοοικονομική επίδοση και την χρηματοοικονομική θέση ενός σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος σε τακτική βάση, όπου απαιτείται να υποβάλλει εσωτερικές εκθέσεις σχετικά με τη χρηματοοικονομική επίδοση επιδόσεις του σχεδίου και, όπου είναι απαραίτητο, να λάβει δράση για την αντιμετώπιση τυχόν χαμηλής απόδοσης του σχεδίου. Η αξιολόγηση αναμένεται να περιλαμβάνει τη χρήση αναλογιστικών ανασκοπήσεων, μαθηματικών μοντέλων ή παρόμοιων τεχνικών για την παροχή πληροφοριών για εσωτερική λήψη αποφάσεων σχετικά με τα διάφορα πιθανά αποτελέσματα που ενδέχεται να προκύψουν.
- (ε) Υπάρχει μια ξεχωριστή οντότητα που συστάθηκε από την κυβέρνηση, η οποία αναμένεται να ενεργεί όπως ένας ασφαλιστής σχετικά με ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων. Η ύπαρξη μιας τέτοιας οντότητας παρέχει αποδείξεις ότι η οντότητα διαχειρίζεται ένα πρόγραμμα με τον ίδιο τρόπο όπως ο ασφαλιστής θα διαχειριζόταν ένα χαρτοφυλάκιο ασφαλίσεων. Ωστόσο, δεν είναι απαίτηση για την εφαρμογή της Ασφαλιστικής Προσέγγισης ότι συστάθηκε ξεχωριστή οντότητα.

Σχετικά διεθνή και εθνικά λογιστικά πρότυπα που ασχολούνται με ασφαλιστικά συμβόλαια εφαρμόζουν τα ασφαλιστικά συμβόλαια, όχι μόνο για ασφαλιστικές εταιρείες.

2.2.1 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

1. Μια οντότητα δημόσιου τομέα προσδιορίζει την ομάδα σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων. Μια ομάδα περιλαμβάνει σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων που υπόκεινται σε παρόμοιους κινδύνους και διαχειρίζονται από κοινού. Σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες ή παρέχουν υπηρεσίες στην ίδια ομάδα δικαιούχων αναμένεται να έχουν παρόμοιους κινδύνους και, ως εκ τούτου, αναμένεται να βρίσκονται στην ίδια ομάδα εάν διαχειρίζονται από κοινού. Σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων, όπως για παράδειγμα η σύνταξη γήρατος σε σύγκριση με το επίδομα ασθενείας, δεν αναμένεται να έχουν παρόμοιους κινδύνους και ως εκ τούτου αναμένεται να ανήκουν σε διαφορετική ομάδα.
2. Μια οντότητα δημόσιου τομέα διαχωρίζει ολόκληρο το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος που εκδίδεται ως είτε:
 - (α) επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση ή
 - (β) μη επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση έχοντας μικρή πιθανότητα να γίνει επαχθή μετέπειτα,
 - (γ) το υπόλοιπο σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων.
3. Για σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων στα οποία η οντότητα δημόσιου τομέα εφαρμόζει το Γενικό Μοντέλο σύμφωνα με την παράγραφο 2.2.3.1, η οντότητα αξιολογεί εάν τα σχέδια που δεν είναι επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση, δεν έχουν σημαντική πιθανότητα να γίνουν επαχθή μεταγενέστερα:
 - (α) με βάση την πιθανότητα αλλαγών στις παραδοχές οι οποίες, εάν προκύψουν, θα είχαν ως αποτέλεσμα τα σχέδια να γίνουν επαχθή.
 - (β) χρησιμοποιώντας πληροφορίες σχετικά με εκτιμήσεις που παρέχονται από την εσωτερική πληροφόρηση της οντότητας. Ως εκ τούτου, κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον τα σχέδια που δεν είναι επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση δεν έχουν σημαντική πιθανότητα να γίνουν επαχθή:
 - i. η οντότητα δημόσιου τομέα δεν πρέπει να αγνοεί τις πληροφορίες που παρέχονται από την εσωτερική πληροφόρηση σχετικά με την επίδραση των αλλαγών στις παραδοχές σε διαφορετικά σχέδια που αφορούν την πιθανότητα να καταστούν επαχθείς, αλλά
 - ii. η οντότητα δημόσιου τομέα δεν απαιτείται να συγκεντρώσει πρόσθετες πληροφορίες πέρα από αυτές που παρέχονται από την

εσωτερική πληροφόρηση της οντότητας σχετικά με την επίδραση των αλλαγών στις παραδοχές σε διαφορετικά προγράμματα.

4. Για σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων στα οποία η οντότητα δημόσιου τομέα εφαρμόζει την προσέγγιση κατανομής ασφαλίσεων, η οντότητα θα θεωρήσει ότι κανένα από αυτά ως επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση, εκτός εάν τα γεγονότα και οι περιστάσεις υποδεικνύουν διαφορετικά. Η οντότητα δημόσιου τομέα αξιολογεί κατά πόσον σχέδια που δεν είναι επαχθή κατά την αρχική αναγνώριση, δεν έχουν μεγάλη πιθανότητα να γίνουν επαχθή μετέπειτα, αξιολογώντας την πιθανότητα αλλαγών σε γεγονότα και περιστάσεις που ισχύουν.
5. Η οντότητα δε θα περιλαμβάνει δικαιούχους που έχουν εγγραφεί σε διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους, στην ίδια ομάδα σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων. Για να επιτευχθεί αυτό, η οντότητα θα διαχωρίσει, εάν είναι απαραίτητο, περαιτέρω τις ομάδες που περιγράφονται στις παραγράφους 2 - 4 αυτής της ενότητας.

2.2.2 ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Μια οντότητα δημόσιου τομέα αναγνωρίζει ένα σχέδιο κοινωνικής ασφάλισης ή / και ομάδα σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων το νωρίτερο από:

- (α) την αρχή της περιόδου κάλυψης του σχεδίου,
- (β) την ημερομηνία λήξης της πρώτης άμεσης χρηματικής εισφοράς από ή για λογαριασμό του δικαιούχου ή
- (γ) την ημερομηνία που γίνεται επαχθής (για ένα σχέδιο που είναι επαχθής κατά την αρχική αναγνώριση).

Οι συνεισφορές συμπεριλαμβάνουν :

- άμεσες εισφορές,
- τεκμαρτές εισφορές και
- συνεισφορές που θεωρούνται γενική φορολογία

Άμεσες εισφορές:

Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι εισφορές υπό μορφή μεταφοράς μετρητών καταβάλλονται από τον δικαιούχο στο σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων.

Τεκμαρτές εισφορές:

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εισφορές μπορεί να είναι τεκμαρτές, για παράδειγμα όταν ένα άτομο είναι άνεργο ή όταν ένας γονέας μένει στο σπίτι για να φροντίσει τα παιδιά. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι τεκμαρτές εισφορές περιλαμβάνουν μεταφορά μετρητών από μια οντότητα δημόσιου τομέα στο σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων. Από πλευράς του σχεδίου, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των εισφορών που λαμβάνονται απευθείας από τους

δικαιούχους και εκείνων που λαμβάνονται από μια οντότητα δημόσιου τομέα με τη μορφή τεκμαρτών εισφορών.

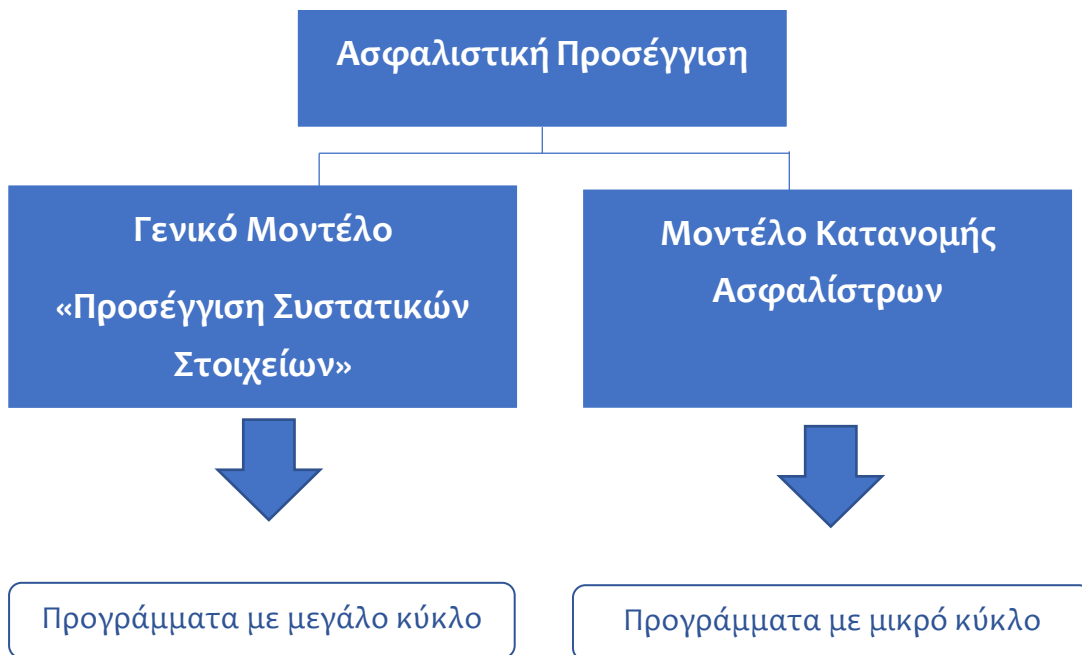
Εισφορές που θεωρούνται γενική φορολογία:

Σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εισφορές που λαμβάνονται χειρίζονται από την Κυβέρνηση ως γενική φορολογία. Σύμφωνα με την Ασφαλιστική Προσέγγιση η οντότητα δημόσιου τομέα λαμβάνει υπόψη μόνο τα σχέδια στα οποία υπάρχει αξιόπιστη βάση για την κατανομή των γενικών φορολογικών εισφορών σε μεμονωμένα σχέδια. Σε τέτοιες περιπτώσεις, οι οικονομικές καταστάσεις πρέπει να αναφέρουν:

- εάν το σχέδιο επιδοτείται από γενική φορολογία,
- εάν το σχέδιο χρηματοδοτείται πλήρως από τις εισφορές ή
- εάν το σχέδιο δημιουργεί πλεόνασμα που χρησιμοποιείται για τη χρηματοδότηση άλλων κρατικών δαπανών.

2.2.3 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

Το ποσό που αναγνωρίζεται ως έξοδο και ως υποχρέωση σχετικά με ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος και / ή ομάδα σχεδίων κοινωνικού ωφελήματος βάσει της Ασφαλιστικής Προσέγγισης, θα επιμετρώνται χρησιμοποιώντας ένα από τα δυο μοντέλα:

Κάθε σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων που εμπίπτει στην Ασφαλιστική Προσέγγιση, θα αξιολογείται μεμονωμένα εάν εμπίπτει στο Γενικό Μοντέλο ή στο Μοντέλο Κατανομής Ασφαλίστρων, με βάση τη διάρκεια ζωής που περιγράφεται στο πιο πάνω σχήμα.

2.2.3.1 ΓΕΝΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

2.2.3.1.1 ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Κατά την αρχική αναγνώριση, η οντότητα δημόσιου τομέα επιμετρά ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων ή / και μια ομάδα σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων στο σύνολο:

(α) των ταμειακών ροών εκπλήρωσης, οι οποίες περιλαμβάνουν:

- i. εκτιμήσεις μελλοντικών ταμειακών ροών (παράγραφος 2.2.3.1.1.1),
- ii. προσαρμογή για να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος και τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους που σχετίζονται με τις μελλοντικές ταμειακές ροές, στο βαθμό που οι χρηματοοικονομικοί κίνδυνοι δεν περιλαμβάνονται στις εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών (παράγραφος 2.2.3.1.1.2) και
- iii. προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο (παράγραφος 2.2.3.1.1.3) και

(β) το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης (παράγραφος 2.2.3.1.1.4).

2.2.3.1.1.1 ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ

1. Η οντότητα δημόσιου τομέα περιλαμβάνει στην επιμέτρηση ενός σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων ή / και ομάδας σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων όλες τις μελλοντικές ταμειακές ροές που σχετίζονται με το σχέδιο. Αυτές οι ταμειακές ροές περιλαμβάνουν εισφορές που λαμβάνονται και ωφελήματα που πληρώνονται από την οντότητα. Οι εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών θα:

- (α) ενσωματώσουν, με αμερόληπτο τρόπο, όλες τις εύλογες και υποστηρικτικές πληροφορίες διαθέσιμες χωρίς αδικαιολόγητο κόστος ή προσπάθεια σχετικά με το ποσό, το χρόνο και την αβεβαιότητα αυτών των μελλοντικών ταμειακών ροών. Για να γίνει αυτό, η οντότητα δημόσιου τομέα θα εκτιμήσει την αναμενόμενη τιμή (δηλαδή τη μέση σταθμισμένη πιθανότητα) του πλήρους φάσματος των πιθανών αποτελεσμάτων,
- (β) αντικατοπτρίζουν την προοπτική της οντότητας του δημόσιου τομέα, υπό την προϋπόθεση ότι οι εκτιμήσεις οποιωνδήποτε σχετικών μεταβλητών της αγοράς είναι συνεπείς με παρατηρήσιμες τιμές αγοράς για αυτές τις μεταβλητές,
- (γ) είναι τρέχουσες - οι εκτιμήσεις θα αντικατοπτρίζουν τις συνθήκες που υπάρχουν κατά την ημερομηνία επιμέτρησης, συμπεριλαμβανομένων των παραδοχών κατά την ημερομηνία αυτή σχετικά με το μέλλον και
- (δ) είναι σαφής - η οντότητα δημόσιου τομέα εκτιμά την προσαρμογή για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο ξεχωριστά από τις άλλες εκτιμήσεις. Η οντότητα δημόσιου τομέα θα εκτιμήσει επίσης τις ταμειακές ροές ξεχωριστά από την προσαρμογή της διαχρονικής αξίας του χρήματος και του χρηματοοικονομικού κινδύνου, εκτός εάν η καταλληλότερη τεχνική επιμέτρησης συνδυάζει αυτές τις εκτιμήσεις.

2. Οι ταμειακές ροές βρίσκονται εντός των ορίων ενός σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων ή / και ομάδας σχεδίων κοινωνικών ωφελημάτων εάν προκύπτουν από ουσιαστικά δικαιώματα και υποχρεώσεις που υπάρχουν κατά την περίοδο αναφοράς κατά την οποία η οντότητα δημόσιου τομέα μπορεί να υποχρεώσει τον δικαιούχο να καταβάλει τις εισφορές ή στις οποίες η οντότητα έχει ουσιαστική υποχρέωση να παρέχει στον δικαιούχο κάλυψη έναντι του κοινωνικού κινδύνου,

συμπεριλαμβανομένων όλων των επακόλουθων αποζημιώσεων. Μια ουσιαστική υποχρέωση παροχής υπηρεσιών λήγει όταν:

- (α) η οντότητα δημόσιου τομέα έχει την πρακτική ικανότητα να επανεκτιμήσει τους κινδύνους των δικαιούχων και, ως εκ τούτου, μπορεί να καθορίσει ένα ποσοστό αποζημίωσης ή πληρωτέων ωφελημάτων που αντικατοπτρίζουν πλήρως τους κινδύνους που σχετίζονται με το σχέδιο και
- (β) η τιμολόγηση της αποζημίωσης για κάλυψη έως την ημερομηνία επανεκτίμησης των κινδύνων δεν λαμβάνει υπόψη τους κινδύνους που σχετίζονται με περιόδους μετά την ημερομηνία επανεκτίμησης.

Απαιτούνται αναλογιστικές παραδοχές, εφαρμόζοντας το Παράρτημα 6.1, για τον καθορισμό της περιόδου κάλυψης και του ορίου.

Η περίοδος κάλυψης και το όριο για ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων, για παράδειγμα, μπορεί να σχετίζονται με μια συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Αυτό θα μπορούσε να ισχύει για ένα συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, όπου το δικαίωμα εισφορών του δημόσιου τομέα μπορεί να αρχίσει όταν το άτομο εισέρχεται στο χώρο εργασίας. Η υποχρέωση της οντότητας δημόσιου τομέα να καταβάλει παροχές συνταξιοδότησης λήγει με το θάνατο του ατόμου. Αυτά τα γεγονότα καθορίζουν το όριο του σχεδίου. Ωστόσο, εάν η οντότητα δημόσιου τομέα είναι σε θέση να τροποποιήσει το ποσοστό εισφοράς ή τα ωφελήματα που πληρώνονται για να αντικατοπτρίζει τους κινδύνους που σχετίζονται με το σχέδιο, το σημείο στο οποίο η οντότητα δημόσιου τομέα μπορεί να επανεκτιμήσει τους κινδύνους, θα καθορίσει το όριο του σχεδίου.

2.2.3.1.1.2 ΕΠΙΤΟΚΙΑ ΠΡΟΞΟΦΛΗΣΗΣ

Μια οντότητα δημόσιου τομέα προσαρμόζει τις εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών ώστε να αντικατοπτρίζουν τη διαχρονική αξία του χρήματος και τους χρηματοοικονομικούς κινδύνους που σχετίζονται με αυτές τις ταμειακές ροές, στο βαθμό που οι χρηματοοικονομικοί κίνδυνοι δεν περιλαμβάνονται στις εκτιμήσεις των ταμειακών ροών. Τα προεξοφλητικά επιτόκια που εφαρμόζονται στις εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών που περιγράφονται στην παράγραφο 2.2.3.1.1.1 (1) θα:

- (α) αντανakλούν τη διαχρονική αξία του χρήματος, τα χαρακτηριστικά των ταμειακών ροών και τα χαρακτηριστικά ρευστότητας των ασφαλιστικών συμβολαίων,

- (β) είναι συνεπείς με τις παρατηρούμενες τρέχουσες τιμές αγοράς (εάν υπάρχουν) για χρηματοπιστωτικά μέσα με ταμειακές ροές των οποίων τα χαρακτηριστικά είναι συνεπή με εκείνα των ασφαλιστικών συμβολαίων, όσον αφορά, για παράδειγμα, χρονοδιάγραμμα, νόμισμα και ρευστότητα και
- (γ) αποκλείουν την επίδραση παραγόντων που επηρεάζουν τέτοιες παρατηρήσιμες τιμές της αγοράς αλλά δεν επηρεάζουν τις μελλοντικές ταμειακές ροές των ασφαλιστικών συμβολαίων.

2.2.3.1.1.3 ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΓΙΑ ΜΗ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΚΙΝΔΥΝΟ

Η οντότητα δημόσιου τομέα προσαρμόζει την εκτίμηση της παρούσας αξίας των μελλοντικών ταμειακών ροών ώστε να αντικατοπτρίζουν την αποζημίωση που απαιτεί η οντότητα για να φέρει την αβεβαιότητα σχετικά με το ποσό και το χρόνο των ταμειακών ροών που προκύπτουν από μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο.

2.2.3.1.1.4 ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ

Το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης είναι ένα στοιχείο του περιουσιακού στοιχείου ή της υποχρέωσης για το σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων που αντιπροσωπεύει το μη δεδουλευμένο πλεόνασμα που θα αναγνωρίσει η οντότητα δημόσιου τομέα καθώς παρέχει υπηρεσίες στο μέλλον. Η οντότητα δημόσιου τομέα επιμετρά το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης κατά την αρχική αναγνώριση του σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων σε ποσό το οποίο, εκτός εάν εφαρμόζεται η παράγραφος 2.2.3.1.3 (για επαχθή σχέδια), δεν έχει ως αποτέλεσμα έσοδα ή έξοδα από:

- (α) την αρχική αναγνώριση ενός ποσού για τις ταμειακές ροές εκπλήρωσης και
- (β) τυχόν ταμειακές ροές που προκύπτουν από τους δικαιούχους στο σχέδιο κατά την ημερομηνία αυτή.

2.2.3.1.2 ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΗ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ

1. Η λογιστική αξία ενός σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος και / ή ομάδας σχεδίων κοινωνικού ωφελήματος στο τέλος κάθε περιόδου αναφοράς είναι το άθροισμα:

- (α) της υποχρέωσης για την υπόλοιπη κάλυψη που περιλαμβάνει:
 - i. τις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που σχετίζονται με μελλοντική υπηρεσία που διατέθηκε στο σχέδιο κατά την ημερομηνία αυτή, επιμετρούμενη σύμφωνα με τις παραγράφους 2.2.3.1.1.1 - 2.2.3.1.1.3,
 - ii. το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης του σχεδίου κατά την ημερομηνία αυτή, μετρούμενη σύμφωνα με τις παραγράφους 2.2.3.1.2.1 και

- (β) την υποχρέωση για τις εκκρεμείς υποχρεώσεις, που περιλαμβάνουν τις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που σχετίζονται με προηγούμενες υπηρεσίες που έχουν κατανεμηθεί στο σχέδιο κατά την ημερομηνία αυτή, επιμετρούμενη σύμφωνα με τις παραγράφους 2.2.3.1.1.1 - 2.2.3.1.1.3.
2. Η οντότητα δημόσιου τομέα αναγνωρίζει τα έσοδα και τα έξοδα για τις ακόλουθες αλλαγές στη λογιστική αξία της υποχρέωσης για υπολειπόμενη κάλυψη:
- (α) Έσοδα – για τη μείωση στην υποχρέωση για υπολειπόμενη κάλυψη λόγω των παρεχόμενων υπηρεσιών κατά την περίοδο,
- (β) Έξοδα - για ζημιές από επαχθή σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων και αναστροφές τέτοιων ζημιών και
- (γ) Χρηματοοικονομικά έσοδα ή έξοδα - για την επίδραση της διαχρονικής αξίας του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου.
3. Η οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει έσοδα και έξοδα για τις ακόλουθες μεταβολές στη λογιστική αξία της υποχρέωσης για πραγματοποιηθείσες απαιτήσεις:
- (α) Έξοδα - για την αύξηση στην υποχρέωση λόγω απαιτήσεων και εξόδων που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο
- (β) Μεταγενέστερα έξοδα - για τυχόν μεταγενέστερες αλλαγές στην εκπλήρωση ταμειακών ροών που σχετίζονται με πραγματοποιηθείσες απαιτήσεις και έξοδα και
- (γ) Χρηματοοικονομικά έσοδα ή έξοδα - για την επίδραση της διαχρονικής αξίας του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου.

2.2.3.1.2.1 ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΣΥΜΒΑΤΙΚΗΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ

1. Το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης στο τέλος της περιόδου αναφοράς αντιπροσωπεύει το κέρδος στο σχέδιο που δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης επειδή σχετίζεται με τις μελλοντικές υπηρεσίες που θα παρασχεθούν.
2. Η λογιστική αξία του περιθωρίου συμβατικής εξυπηρέτησης ενός σχεδίου κοινωνικών ωφελημάτων στο τέλος της περιόδου αναφοράς ισούται με τη λογιστική αξία στην αρχή της περιόδου αναφοράς προσαρμοσμένη για:
- (α) την επίδραση τυχόν νέων δικαιούχων που προστίθενται στο σχέδιο,
- (β) τόκους που συσσωρεύτηκαν στη λογιστική αξία του περιθωρίου συμβατικής εξυπηρέτησης κατά την περίοδο αναφοράς, που επιμετρήθηκαν με τα προεξοφλητικά επιτόκια που ορίζονται στην παράγραφο 2.2.3.1.1.2,

- (γ) τις αλλαγές στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που σχετίζονται με μελλοντική υπηρεσία, εκτός από το βαθμό που:
 - i. τέτοιες αυξήσεις στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης υπερβαίνουν τη λογιστική αξία του περιθωρίου συμβατικής εξυπηρέτησης, προκαλώντας ζημία (βλέπε σημείο 2.2.3.1.3 (2)), ή
 - ii. τέτοιες μειώσεις στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης κατανέμονται στο στοιχείο ζημίας της υποχρέωσης για εναπομένουσα κάλυψη εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.3.1.3 (4) (β).
 - (δ) την επίδραση τυχόν συναλλαγματικών διαφορών στο περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης και
 - (ε) το ποσό που αναγνωρίστηκε ως έσοδο λόγω της μεταφοράς υπηρεσιών κατά την περίοδο, που καθορίζεται από την κατανομή του περιθωρίου συμβατικής εξυπηρέτησης που απομένει στο τέλος της περιόδου αναφοράς (πριν από οποιαδήποτε κατανομή) κατά την τρέχουσα και την εναπομένουσα περίοδο κάλυψης.
3. Ορισμένες αλλαγές στο συμβατικό περιθώριο υπηρεσίας αντισταθμίζουν τις αλλαγές στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης για την υποχρέωση για την εναπομένουσα κάλυψη, με αποτέλεσμα να μην μεταβάλλεται η συνολική λογιστική αξία της υποχρέωσης για την εναπομένουσα κάλυψη. Στο βαθμό που οι μεταβολές στο συμβατικό περιθώριο υπηρεσίας δεν αντισταθμίζουν τις αλλαγές στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης για την υποχρέωση για εναπομένουσα κάλυψη, η οντότητα του δημόσιου τομέα αναγνωρίζει τα έσοδα και τα έξοδα για τις μεταβολές, εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.3.1.2 (2).

2.2.3.1.3 ΕΠΑΧΘΗ ΣΧΕΔΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΩΦΕΛΗΜΑΤΩΝ

1. Ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων είναι επαχθή κατά την ημερομηνία της αρχικής αναγνώρισης, εάν οι ταμειακές ροές εκπλήρωσης που κατανέμονται στο σχέδιο, τυχόν προηγούμενες αναγνωρισμένες ταμειακές ροές απόκτησης και τυχόν ταμειακές ροές που προκύπτουν από το σχέδιο κατά την ημερομηνία της αρχικής αναγνώρισης συνολικά, είναι καθαρή εκροή. Εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.1 (2)(α), η οντότητα δημόσιου τομέα ομαδοποιεί ολόκληρα τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων ξεχωριστά από τα σχέδια που δεν είναι επαχθή. Η οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει ζημία στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης για την καθαρή εκροή για το σχέδιο, με αποτέλεσμα η λογιστική αξία της υποχρέωσης για το σχέδιο να είναι ίση με τις ταμειακές ροές

εκπλήρωσης και το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης του σχεδίου να είναι μηδέν.

2. Ένα σχέδιο κοινωνικών ωφελημάτων γίνεται επαχθή κατά την επακόλουθη επιμέτρηση εάν, οι δυσμενείς αλλαγές στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που κατανέμονται στο σχέδιο που προκύπτουν από μεταβολές στις εκτιμήσεις μελλοντικών ταμειακών ροών που σχετίζονται με μελλοντική υπηρεσία, υπερβαίνουν τη λογιστική αξία του περιθωρίου συμβατικής εξυπηρέτησης:

Εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.3.1.2.1 (2)(γ)(i), η οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει ζημία στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης στο βαθμό αυτής της υπέρβασης.

3. Η οντότητα δημόσιου τομέα θα καθορίσει (ή αυξήσει) ένα στοιχείο ζημιάς της υποχρέωσης για την εναπομένουσα κάλυψη για μια επαχθής ομάδα που απεικονίζει τις ζημίες που αναγνωρίστηκαν εφαρμόζοντας τις δύο παραγράφους πιο πάνω. Το στοιχείο ζημιάς καθορίζει τα ποσά που παρουσιάζονται στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης ως αντιστροφή ζημιών σε επαχθές πρόγραμμα και κατά συνέπεια αποκλείονται από τον προσδιορισμό εσόδων.
4. Αφότου η οντότητα δημόσιου τομέα αναγνωρίσει ζημία σε ένα επαχθή σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος, θα κατανείμει:
 - (α) τις μεταγενέστερες μεταβολές των ταμειακών ροών εκπλήρωσης της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη που ορίζεται στην παράγραφο (5) αυτής της ενότητας, σε συστηματική βάση μεταξύ:
 - i. του στοιχείου της ζημιάς της υποχρέωσης για την εναπομείναντα κάλυψη και
 - ii. της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη, εξαιρουμένου του στοιχείου ζημιάς.
 - (β) οποιαδήποτε μεταγενέστερη μείωση των ταμειακών ροών εκπλήρωσης που κατανέμεται στην ομάδα που προκύπτει από μεταβολές στις εκτιμήσεις των μελλοντικών ταμειακών ροών που σχετίζονται με τη μελλοντική υπηρεσία. Εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.3.1.2.1 (2)(γ)(ii), η οντότητα προσαρμόζει το περιθώριο συμβατικής εξυπηρέτησης μόνο για την υπέρβαση της μείωσης σε σχέση με το ποσό που διατίθεται στο στοιχείο ζημιάς.

5. Οι μεταγενέστερες μεταβολές στην εκπλήρωση των ταμειακών ροών της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη που θα διατεθεί σύμφωνα με την παράγραφο (4)(α) αυτής της ενότητας είναι:
 - (α) εκτιμήσεις της παρούσας αξίας των μελλοντικών ταμειακών ροών για απαιτήσεις και έξοδα που αποδεσμεύονται από την υποχρέωση για εναπομείναντα κάλυψη λόγω των πραγματοποιηθέν εξόδων ασφαλιστικών υπηρεσιών,
 - (β) μεταβολές στην προσαρμογή του κινδύνου για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο που αναγνωρίζεται στα αποτελέσματα λόγω της απαλλαγής από τον κίνδυνο και
 - (γ) χρηματοοικονομικά έσοδα ή έξοδα.

2.2.3.2 ΜΟΝΤΕΛΟ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

1. Μια οντότητα δημόσιου τομέα μπορεί να απλοποιήσει την επιμέτρηση ενός σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος χρησιμοποιώντας το μοντέλο κατανομής ασφαλιστρών εάν, και μόνο εάν, κατά την έναρξη του σχεδίου:
 - (α) η οντότητα δημόσιου τομέα εύλογα αναμένει ότι μια τέτοια απλούστευση θα παράγει επιμέτρηση της υποχρέωσης για την εναπομείναντα κάλυψη για το σχέδιο που δεν θα διαφέρει ουσιωδώς από αυτό που θα παρήγαγε εφαρμόζοντας τις απαιτήσεις του Γενικού Μοντέλου, ή
 - (β) η περίοδος κάλυψης του σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος (συμπεριλαμβανομένης της κάλυψης που προκύπτει από όλα τα ασφάλιστρα εντός του ορίου της σύμβασης που καθορίστηκε κατά την ημερομηνία που ισχύει η παράγραφος 2.2.3.1.1 (2)) είναι ένα έτος ή λιγότερο.
2. Το κριτήριο στην παράγραφο (1)(β) αυτής της ενότητας δεν πληρούνται εάν, κατά την έναρξη του σχεδίου, η οντότητα δημόσιου τομέα αναμένει σημαντική μεταβλητότητα στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που θα επηρέαζαν τη μέτρηση της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη κατά τη διάρκεια της περιόδου προτού πραγματοποιηθεί η αποζημίωση. Η μεταβλητότητα στην εκπλήρωση των ταμειακών ροών αυξάνεται με, για παράδειγμα:
 - (α) την έκταση των μελλοντικών ταμειακών ροών που σχετίζονται με παράγωγα που ενσωματώνονται στο σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος και
 - (β) τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης του σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος.
3. Χρησιμοποιώντας το μοντέλο κατανομής ασφαλιστρών, μια οντότητα δημόσιου τομέα επιμετρά την υποχρέωση για την εναπομείναντα κάλυψη ως εξής:

- (α) κατά την αρχική αναγνώριση, η λογιστική αξία της υποχρέωσης είναι:
- i. οι εισφορές, εάν υπάρχουν, που ελήφθησαν κατά την αρχική αναγνώριση,
 - ii. μείον τυχόν ταμειακές ροές απόκτησης κοινωνικών ωφελημάτων κατά την ημερομηνία αυτή, εκτός εάν η οντότητα επιλέξει να αναγνωρίσει τις πληρωμές ως έξοδο εφαρμόζοντας την παράγραφο (7)(α) αυτής της ενότητας και
- (β) στο τέλος κάθε επόμενης περιόδου αναφοράς, η λογιστική αξία της υποχρέωσης είναι:
- i. η λογιστική αξία στην αρχή της περιόδου αναφοράς,
 - ii. συν οι εισφορές που ελήφθησαν κατά την περίοδο,
 - iii. μείον οι ταμειακές ροές απόκτησης κοινωνικών ωφελημάτων, εκτός εάν η οντότητα επιλέξει να αναγνωρίσει τις πληρωμές ως έξοδο εφαρμόζοντας την παράγραφο (7)(α) αυτής της ενότητας,
 - iv. συν τυχόν ποσά που σχετίζονται με την απόσβεση των ταμειακών ροών απόκτησης κοινωνικών ωφελημάτων που αναγνωρίζονται ως έξοδο κατά την περίοδο αναφοράς, εκτός εάν η οντότητα επιλέξει να αναγνωρίσει αυτές τις ταμειακές ροές ως έξοδο εφαρμόζοντας την παράγραφο (7.α) αυτής της ενότητας,
 - v. συν οποιαδήποτε προσαρμογή σε χρηματοδοτικό μέρος, εφαρμόζοντας την παράγραφο (4) αυτής της ενότητας και
 - vi. μείον το ποσό που αναγνωρίζεται ως έσοδο για κάλυψη που παρέχεται εκείνη την περίοδο.
4. Εάν ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος έχει σημαντικό χρηματοδοτικό μέρος, μια οντότητα δημόσιου τομέα προσαρμόζει τη λογιστική αξία της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη ώστε να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου, χρησιμοποιώντας τα προεξοφλητικά επιτόκια που ορίζονται στην παράγραφο 2.2.3.1 .1.2, όπως καθορίζεται κατά την αρχική αναγνώριση. Η οντότητα δεν απαιτείται να προσαρμόσει τη λογιστική αξία της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη ώστε να αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου εάν, κατά την αρχική αναγνώριση, η οντότητα αναμένει ότι ο χρόνος μεταξύ της παροχής κάθε μέρους της κάλυψης και της σχετικής εισφοράς κατά την ημερομηνία λήξης δεν είναι περισσότερο από ένα έτος.
5. Εάν οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης, τα γεγονότα και οι περιστάσεις δείχνουν ότι ένα σχέδιο κοινωνικού

ωφελήματος είναι επαχθή, μια οντότητα δημόσιου τομέα υπολογίζει τη διαφορά μεταξύ:

- (α) της λογιστικής αξίας της υποχρέωσης για εναπομείναντα κάλυψη που καθορίστηκε σύμφωνα με την παράγραφο (3) αυτής της ενότητας και
 - (β) τις ταμειακές ροές εκπλήρωσης που σχετίζονται με την εναπομείναντα κάλυψη του σχεδίου, εφαρμόζοντας τις παραγράφους 2.2.3.1.1.1 - 2.2.3.1.1.3. Ωστόσο, εάν, κατά την εφαρμογή της παραγράφου (7)(β) αυτής της ενότητας, η οντότητα δεν προσαρμόζει την υποχρέωση για τις πραγματοποιηθείσες αποζημιώσεις για τη διαχρονική αξία του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου, δε θα περιλαμβάνει στις ταμειακές ροές εκπλήρωσης μια τέτοια προσαρμογή.
6. Στο βαθμό που οι ταμειακές ροές εκπλήρωσης που περιγράφονται στην παράγραφο (5)(β) αυτής της ενότητας υπερβαίνουν τη λογιστική αξία που περιγράφεται στην παράγραφο (5)(α) αυτής της ενότητας, η οντότητα δημόσιου τομέα θα αναγνωρίσει ζημία στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης και αύξηση της υποχρέωσης για την εναπομείναντα κάλυψη.
7. Κατά την εφαρμογή του μοντέλου κατανομής ασφαλιστρών, μια οντότητα δημόσιου τομέα:
- (α) μπορεί να επιλέξει να αναγνωρίσει τυχόν ταμειακές ροές απόκτησης κοινωνικών ωφελημάτων ως έξοδα όταν επιβαρυνθεί με αυτά τα έξοδα, υπό την προϋπόθεση ότι η περίοδος κάλυψης του σχεδίου κατά την αρχική αναγνώριση δεν υπερβαίνει το ένα έτος,
 - (β) θα επιμετρήσει την υποχρέωση για πραγματοποιηθείσες απαιτήσεις για το σχέδιο κατά την εκπλήρωση ταμειακών ροών που σχετίζονται με τις πραγματοποιηθείσες αποζημιώσεις, εφαρμόζοντας τις παραγράφους 2.2.3.1.1.1 - 2.2.3.1.1.3. Ωστόσο, η οντότητα δεν υποχρεούται να προσαρμόσει τις μελλοντικές ταμειακές ροές για τη διαχρονική αξία του χρήματος και την επίδραση του χρηματοοικονομικού κινδύνου, εάν αυτές οι ταμειακές ροές αναμένεται να πληρωθούν ή να ληφθούν σε ένα έτος ή λιγότερο από την ημερομηνία δημιουργίας των απαιτήσεων.

2.2.3.3 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

1. Εάν τροποποιηθούν οι όροι ενός σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος, για παράδειγμα με μια αλλαγή κανονισμού, μια οντότητα δημόσιου τομέα παύει να αναγνωρίζει την αρχική σύμβαση και αναγνωρίζει την τροποποιημένη σύμβαση ως νέα σύμβαση και θα εφαρμόσει αυτήν την πολιτική εάν, και

μόνο εάν, πληρούνται οι προϋποθέσεις στα (α) - (β). Οι προϋποθέσεις είναι οι εξής:

(α) εάν οι τροποποιημένοι όροι είχαν συμπεριληφθεί κατά την έναρξη του σχεδίου:

- i. το τροποποιημένο σχέδιο θα είχε αποκλειστεί από το πεδίο εφαρμογής του σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος,
- ii. το τροποποιημένο σχέδιο θα είχε ένα ουσιαστικά διαφορετικό όριο σύμβασης εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.3.1.1 (2), ή
- iii. το τροποποιημένο σχέδιο θα είχε συμπεριληφθεί σε διαφορετική ομάδα σχεδίων εφαρμόζοντας την παράγραφο 2.2.1, ή

(β) η οντότητα εφάρμοσε το μοντέλο κατανομής ασφαλιστρών κατά την αρχική αναγνώριση του σχεδίου, αλλά οι τροποποιήσεις σημαίνουν ότι το σχέδιο δεν πληροί πλέον τα επιλέξιμα κριτήρια για αυτό το μοντέλο, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2.2.3.2 (1).

2. Εάν μια τροποποίηση σχεδίου δεν πληροί καμία από τις προϋποθέσεις της παραγράφου (1) αυτής της ενότητας, η οντότητα δημόσιου τομέα αντιμετωπίζει τις μεταβολές στις ταμειακές ροές που προκαλούνται από την τροποποίηση, ως αλλαγές στις εκτιμήσεις των ταμειακών ροών εκπλήρωσης εφαρμόζοντας τις παραγράφους 2.2.3.1.2 και 2.2.3.1.3.

2.2.3.4 ΠΑΥΣΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΕΝΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΩΦΕΛΗΜΑΤΟΣ

1. Η οντότητα δημόσιου τομέα παύει να αναγνωρίζει ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος όταν και μόνο όταν:

(α) εξαλείφεται, δηλαδή όταν λήξει η υποχρέωση που καθορίζεται στο πρόγραμμα ή εκκαθαριστεί ή ακυρωθεί, ή

(β) πληρείται οποιοδήποτε όροι της παραγράφου 2.2.3.3 (1).

2. Όταν ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος εξαλείφεται, η οντότητα δεν κινδυνεύει πλέον και συνεπώς δεν απαιτείται πλέον να μεταφέρει οικονομικούς πόρους για να ικανοποιήσει το πρόγραμμα.

3. Η οντότητα διαγράφει ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος εφαρμόζοντας τις ακόλουθες απαιτήσεις:

(α) οι ταμειακές ροές εκπλήρωσης που κατανέμονται στο σχέδιο προσαρμόζονται για να εξαλείψουν την παρούσα αξία των μελλοντικών ταμειακών ροών και την προσαρμογή κινδύνου για μη χρηματοοικονομικό κίνδυνο που σχετίζεται με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν διαγραφεί από τον όμιλο, εφαρμόζοντας τις παραγράφους 2.2.3.1.2 (1)(α)(i) και (β),

(β) το συμβατικό περιθώριο υπηρεσίας της ομάδας προσαρμόζεται για τη μεταβολή των ταμειακών ροών εκπλήρωσης που περιγράφεται στο (α)

πιο πάνω, στο βαθμό που απαιτείται από την παράγραφο 2.2.3.1.2.1 (1)(γ) και

(γ) ο αριθμός των μονάδων κάλυψης για την αναμενόμενη εναπομείναντα κάλυψη προσαρμόζεται ώστε να αντικατοπτρίζει τις μονάδες κάλυψης που δεν αναγνωρίστηκαν από το σχέδιο και το ποσό του περιθωρίου συμβατικής υπηρεσίας που αναγνωρίστηκε στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης κατά την περίοδο που βασίζεται σε αυτόν τον προσαρμοσμένο αριθμό.

Οι πρόνοιες της παραγράφου 2.2 «Ασφαλιστική Προσέγγιση» της παρούσας Λογιστικής Πολιτικής, θα παραμείνουν ανενεργές μέχρι νεωτέρας. Ως εκ τούτου, όλα τα Σχέδια Κοινωνικών Ωφελημάτων για τα οποία είτε πραγματοποιούνται είτε δεν πραγματοποιούνται ουσιαστικές εισφορές από το δικαιούχο, θα καλύπτονται από τις πρόνοιες της παραγράφου 2.1 «Γενικό Μοντέλο».

3. ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Οι γνωστοποιήσεις θα διαφέρουν ανάλογα με κάθε προσέγγιση που ακολουθείται:

3.1 ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Μια οντότητα δημόσιου τομέα γνωστοποιεί πληροφορίες που:

- (α) Εξηγούν τα χαρακτηριστικά των σχεδίων κοινωνικού ωφελήματος και
- (β) Εξηγούν τους δημογραφικούς, οικονομικούς και άλλους παράγοντες που μπορεί να επηρεάσουν τα σχέδια κοινωνικών ωφελημάτων

Για να ικανοποιεί τις πιο πάνω απαιτήσεις, μια οντότητα δημόσιου τομέα γνωστοποιεί:

- (α) Πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά των σχεδίων κοινωνικού ωφελήματος, περιλαμβάνοντας:
 - i. Τη φύση των κοινωνικών ωφελημάτων που παρέχονται από το σχέδιο (για παράδειγμα, ωφελήματα συνταξιοδότησης, ανεργιακό επίδομα, επίδομα τέκνου).
 - ii. Βασικά χαρακτηριστικά του σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος, όπως περιγραφή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το σχέδιο, περίληψη των κύριων επιλέξιμων κριτηρίων που πρέπει να ικανοποιηθούν για τη λήψη του κοινωνικού ωφελήματος και μια δήλωση σχετικά με το πώς οι πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα μπορεί να αποκτηθούν.
 - iii. Περιγραφή του τρόπου χρηματοδότησης του σχεδίου, συμπεριλαμβανομένου του κατά πόσον η χρηματοδότηση του σχεδίου παρέχεται μέσω πίστωσης προϋπολογισμού, μεταφοράς από άλλη οντότητα δημόσιου τομέα ή με άλλα μέσα. Εάν ένα σχέδιο χρηματοδοτείται (εν όλω ή εν μέρει) από κοινωνικές εισφορές, η οντότητα θα παρέχει:
 - (α) Μια παραπομπή στη θέση των πληροφοριών στις οικονομικές καταστάσεις για αυτές τις κοινωνικές εισφορές και τυχόν αποκλειστικά περιουσιακά στοιχεία (όπου αυτές οι πληροφορίες περιλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις της οντότητας δημόσιου τομέα) ή
 - (β) Μια δήλωση σχετικά με τη διαθεσιμότητα πληροφοριών για αυτές τις κοινωνικές εισφορές και τυχόν προορισμένα περιουσιακά στοιχεία στις οικονομικές καταστάσεις άλλης οντότητας δημόσιου τομέα και πώς μπορούν να ληφθούν αυτές οι πληροφορίες.
- (β) Το συνολικό έξοδο των κοινωνικών ωφελημάτων που αναγνωρίστηκαν στην κατάσταση χρηματοοικονομικής επίδοσης, όπως αναλύεται από σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος.
- (γ) Περιγραφή τυχόν σημαντικών τροποποιήσεων στο σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς, καθώς και περιγραφή της

αναμενόμενης επίδρασης των τροποποιήσεων στις μελλοντικές υποχρεώσεις. Οι τροποποιήσεις σε ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται σε:

- i. Μεταβολές στο επίπεδο των παρεχόμενων κοινωνικών ωφελημάτων και
- ii. Μεταβολές στα επιλέξιμα κριτήρια συμπεριλαμβανομένου τα άτομα ή / και τα νοικοκυριά που καλύπτονται από το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος.

Για να γίνουν οι γνωστοποιήσεις που απαιτούνται από αυτή την παράγραφο, μια οντότητα δημόσιου τομέα θα λάβει υπόψη τις απαιτήσεις της παραγράφου 2.4 της Λογιστικής Πολιτικής Παρουσίαση των Οικονομικών Καταστάσεων, η οποία περιλαμβάνει καθοδήγηση σχετικά με τη σημαντικότητα και συγκέντρωση.

(δ) Εάν το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος ικανοποιεί τα κριτήρια της παραγράφου 2.2(1) για να επιτρέψει τη χρήση της Ασφαλιστικής Προσέγγισης, μια δήλωση θα πρέπει να γίνει.

3.2 ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

1. Μια οντότητα δημόσιου τομέα θα γνωστοποιεί:
 - (α) Τη βάση για τον καθορισμό της καταλληλότητας της Ασφαλιστικής Προσέγγισης, οι πρόνοιες αυτής της απαίτησης δεν εφαρμόζονται δεδομένου των προνοιών της παραγράφου 2.2.4
 - (β) Τις πληροφορίες που απαιτούνται από το σχετικό διεθνές ή εθνικό λογιστικό πρότυπο που ασχολείται με ασφαλιστικά συμβόλαια οι πρόνοιες αυτής της απαίτησης δεν εφαρμόζονται δεδομένου των προνοιών της παραγράφου 2.2.4 και
 - (γ) Τυχόν πρόσθετες πληροφορίες που απαιτούνται από την παράγραφο (3) αυτής της ενότητας.
2. Επεξήγηση με ποιο μοντέλο (Γενικό Μοντέλο ή Μοντέλο Κατανομής Ασφαλίσεων) τυγχάνει χειρισμού κάθε σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος.
3. Για να πληροί τις απαιτήσεις της παραγράφου (1) (γ) αυτής της ενότητας, μια οντότητα γνωστοποιεί:
 - (α) Πληροφορίες σχετικά με τα χαρακτηριστικά των σχεδίων κοινωνικού ωφελήματος, συμπεριλαμβανομένων:
 - i. Τη φύση των κοινωνικών ωφελημάτων που παρέχονται από το σχέδιο (για παράδειγμα, ωφελήματα συνταξιοδότησης, ανεργιακό επίδομα, επίδομα τέκνου) και
 - ii. Βασικά χαρακτηριστικά του σχεδίου κοινωνικού ωφελήματος, όπως περιγραφή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το πρόγραμμα, για παράδειγμα, περίληψη των κύριων επιλέξιμων κριτηρίων που πρέπει να ικανοποιηθούν για τη λήψη του κοινωνικού ωφελήματος και μια δήλωση

σχετικά με το πώς πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με το σχέδιο μπορεί να αποκτηθούν και

(β) Περιγραφή τυχόν σημαντικών τροποποιήσεων στο σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος που πραγματοποιήθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς, μαζί με περιγραφή του αναμενόμενου αντίκτυπου των τροποποιήσεων. Οι τροποποιήσεις σε ένα σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος περιλαμβάνουν, αλλά δεν περιορίζονται στις:

- i. Μεταβολές στο επίπεδο των παρεχόμενων κοινωνικών ωφελημάτων και
- ii. Μεταβολές στα επιλέξιμα κριτήρια, συμπεριλαμβανομένου τα άτομα ή / και τα νοικοκυριά που καλύπτονται από το σχέδιο κοινωνικού ωφελήματος.

Οι πρόνοιες της παραγράφου 3.2 «Ασφαλιστική Προσέγγιση» της παρούσας Λογιστικής Πολιτικής, θα παραμείνουν ανενεργές μέχρι νεωτέρας.

4. ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΙΣΧΥΟΣ

Οι κανόνες που αναφέρονται πιο πάνω ισχύουν για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις που καλύπτουν περιόδους που ξεκινούν την ή μετά την 1η Ιανουαρίου 2023.

5. ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

Αυτή η λογιστική πολιτική βασίζεται στα ακόλουθα πρότυπα ΔΛΠΔΤ:

ΔΛΠΔΤ 42 για Κοινωνικά Ωφελήματα

ΔΠΧΑ 17 «Ασφαλιστικά Συμβόλαια»

6. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

6.1 ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΧΕΣ

1. Οι αναλογιστικές παραδοχές είναι οι καλύτερες εκτιμήσεις της οντότητας δημόσιου τομέα για τις μεταβλητές που θα καθορίσουν το τελικό κόστος παροχής αποζημιώσεων και ωφελημάτων. Οι αναλογιστικές παραδοχές θα είναι αμερόληπτες και αμοιβαία συμβατές. Οι αναλογιστικές παραδοχές περιλαμβάνουν:
 - (α) Δημογραφικές παραδοχές σχετικά με τα μελλοντικά χαρακτηριστικά των σημερινών και των πρώην επιλέξιμων δικαιούχων (και των εξαρτωμένων τους). Οι δημογραφικές παραδοχές που ασχολούνται με θέματα όπως: (i) ηλικία, εθνικότητες μειονότητες, φύλο, εκπαιδευτικό υπόβαθρο, οικογενειακή κατάσταση, ατομικά / οικογενειακά έσοδα, κατάσταση οικονομικής δραστηριότητας, επάγγελμα, (ii) θνησιμότητα, (iii) ποσοστά κύκλου εργασιών του δικαιούχου, αναπηρίας και πρόωρης συνταξιοδότησης και (iv) ποσοστά αξίωσης βάσει ιατρικών προγραμμάτων.
 - (β) Οικονομικές παραδοχές, που σχετίζονται με στοιχεία όπως: (i) το προεξοφλητικό επιτόκιο, (ii) τα επίπεδα μισθού και ωφελημάτων του δικαιούχου, (iii) στην περίπτωση ιατρικών παροχών, μελλοντικών ιατρικών δαπανών, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του κόστους διαχείρισης των απαιτήσεων και των πληρωμών παροχών και (iv) φόρους που καταβάλλονται από το πρόγραμμα για συνεισφορές που σχετίζονται με την υπηρεσία πριν από το τέλος των περιόδων αναφοράς ή για παροχές που προκύπτουν από αυτήν την υπηρεσία.

Οι χρηματοοικονομικές παραδοχές θα βασίζονται στις προσδοκίες της αγοράς, κατά την ημερομηνία αναφοράς, για την περίοδο κατά την οποία οι υποχρεώσεις θα διακανονιστούν.
2. Οι παραδοχές θνησιμότητας καθορίζονται με αναφορά στην καλύτερη εκτίμησή της για τη θνησιμότητα των δικαιούχων του προγράμματος τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά την απασχόληση.
3. Το επιτόκιο που χρησιμοποιείται για την προεξόφληση των αντισταθμίσεων και των υποχρεώσεων ωφελημάτων (τόσο για επιδοτούμενα όσο και για μη επιδοτούμενα προγράμματα) θα αντικατοπτρίζει τη διαχρονική αξία του χρήματος. Το νόμισμα και η διάρκεια του χρηματοπιστωτικού μέσου που επιλέγονται για να αντικατοπτρίζουν τη διαχρονική αξία του χρήματος πρέπει να είναι συνεπείς με το νόμισμα και τον εκτιμώμενο όρο της υποχρέωσης κοινωνικού ωφελήματος.
4. Οι ταμειακές ροές του σχεδίου κοινωνικής ασφάλισης θα επιμετράται σε βάση που αντικατοπτρίζει:
 - (α) τα οφέλη που ορίζονται στους όρους του προγράμματος (ή προκύπτουν από

- οποιαδήποτε τεκμερώμενη υποχρέωση που υπερβαίνει αυτούς τους όρους)
κατά τη διάρκεια της περιόδου κάλυψης και
- (β) εισφορές από οντότητα δημόσιου τομέα ή τρίτους που μειώνουν το τελικό κόστος της οντότητας αυτών των παροχών και
 - (γ) επιδοτήσεις από τη γενική φορολογία.
5. Οι παραδοχές ιατρικού κόστους λαμβάνουν υπόψη τις εκτιμώμενες μελλοντικές μεταβολές στο κόστος των ιατρικών υπηρεσιών, που προκύπτουν τόσο από τον πληθωρισμό όσο και από συγκεκριμένες μεταβολές στο ιατρικό κόστος.